

OKO 9

63. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

sobota 28. 3. 2026

cena: 10 Kč

ZÁVĚREČNÝ VEČER

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Hildegarda v legiích

Dotek mrtvého muže

Závěrečným OKEM lektorského sboru TDJ 2026:

Zpráva o 63. ročníku TŘEŠŤSKÉHO DIVADELNÍHO JARA

PÁTEK 20. 3.

Zahajovací představení bechyňského Divadelního spolku Lužnice **Skupinová nostalgie** současného autora Tomáše Jedličky žánrově určilo většinový styl přehlídky. Je to komedie, vtipně reagující na problémy mnoha současných rodin, které stojí před těžkým úkolem starat se o své seniory, postižené různými formami stařecké demence. Ve hře *Skupinová nostalgie* jde o matku, která ze své pomatenosti ožije jen ve chvíli, kdy se v duchu vrací do své celožitovní role učitelky v obecné škole. Schéma umožňuje zábavné a ironické vzpomínky na školu v době socialismu, o to ale tolik nejde. Hlavním kladem inscenace je v komediálním rámci vyjádřená rodinná soudržnost a láska, o níž někteří členové doposud ani nevěděli.

SOBOTA 21. 3.

Divadelní spolek Lužnice z Bechyně uvedl pro děti pohádku Kateřiny Lužné **O pekelném křišťálu**. Text pracuje se známými tématy čertovských pohádek, čert Barnabáš je při své pozemské službě už nakažen lidstvem a nad hamizností statkářky vítězí láska a odvaha. Peklu v této verzi nesmlouvavě kraluje čertice, před níž „pozemský“ čert Barnabáš ztrácí řeč. Vypadá to, že strachy, ale ukáže se, že obdivem a zamilovaností. Hra celkem obehnané dějové schéma vtipně inovuje, kdyby některé schematické postupy dokázala inovovat i režie (například neřešit s herci expresi vždy jen křikem), byla by ve výsledku jak vtipnější, tak působivější.

Divadelní spolek Žďár ze Žďáru nad Sázavou roztočil odpoledne **Kola vášně** autorky Martiny Vašákové. Hra je parodií na jihoamerické nekonečné telenovely. Soubor příkladně drží žánr, herci stylizaci (nikoli však karikaturu) svých postav. Nevyjasněná je funkce postavy, která „díly seriálu“ uvádí, ale také fanaticky sleduje a zpětně si přehrává – prospělo by jí zvolení jedné kon-

krétní funkce. Hudba je vybrána přílehavě, ale pracovat by se s ní mělo citlivěji a více po smyslu. Inscenace svůj vtip a temperament přenesla na publikum, které tím pádem zažilo pěkné sobotní odpoledne s chytrou zábavou.

kolem něhož houstne atmosféra strachu a nebezpečí po atentátu na Reinharda Heydricha. Inscenace je kompaktním celkem, kde vše funguje ve prospěch sdělení o lásce a smrti a přinesla publiku zážitek z opravdu dobrého divadla.

NEDĚLE 22. 3.

Nedělní dopoledne doslova rozsvítla scénografie pohádky **Měla babka čtyři jabka** Divadelního souboru Karla Čapka z Třeště: na scéně totiž doslova vyjde sluníčko. Kromě pěkné, z barevného textilu ušité scény i rekvizit v inscenaci září také soubor seniorek, které ve svých vlastních rolích babiček (i dědečků) sehrají vtipně a laskyplně několik jednoduchých pohádek. Sekunduje jim mladší kolega, který svou odlišnost i poněkud menší laskavost uhraje zejména v roli Řepy Pepy, který se nechce pustit ze země. Inscenace je s dětmi ve vřelém kontaktu, je esteticky líbezná (včetně kostýmů babiček, kterým to v „babičkovském“ sluší) a hudebně vtipná.

Týž místní soubor sehrał odpoledne inscenaci hry americké dramatičky Pauly Vogel **Nejstarší řemeslo**. Na půdorysu jednání několika zestárlých prostitutek se ukazuje ve vtipné metafoře každodenní drama pokusů i omylů v boji o každodenní existenci a alespoň jakousi jistotu. Dámy jsou součástí organizovaného „podniku“, jehož ekonomické řízení je zdrojem vtipu i smutku z postupného odcházení z tohoto světa. Inscenaci by prospělo komornější prostředí, o které si říká už samo téma.

Nedělní večer patřil inscenaci **České nebe**. Poslední hru autorské dvojice Ladislav Smoljak –

všech rolí muži. Zdálo by se, že není co interpretovat – a přece bez clony populárních tváří vnímáme jako diváci stálou přítomnost tázání „kam jako Češi patříme“.

PONDĚLÍ 23. 3.

Odpolední čas v pondělí patřil jevištní baladě Divadelního souboru Spektrum ze Sezimova Ústí **Pastýřka putující k dubnu**. Báseň amerického barda Robinsona Jefferse o zneužívané a přesto neochvějně dobrotivé Klárce, která putuje s uzlíčkem vstříc své jisté smrti, se hráli s využitím prostředků poetického divadla, využili loutku v životní velikosti v podobě Klárky i množství malých vlněných oveček. Drsnou baladu ovšem zatížili sentimentem, který je básníkovi cizí. Lítost nad Klárkou přehlušila ve vnímání diváků vinu těch, kteří se na ní dopustili krutosti, křivdy a násilí.

V pondělí večer dorazila do Třeště **Dokonalá svatba** Souboru Jindřicha Honzla z Humpolce. Dali si záležet, už před divadlem stálo svatebně nazdobené auto a před samým začátkem hry britského autora Robina Hawdona nám promítli (samozřejmě fiktivní) propagační video Chateau Herálec, luxusního zámeckého hotelu, kde se „dokonalé svatby“ konávají. Titul komedie je ironický a podle toho vypadá i děj. Humpolečtí dobře vystihli poetiku současného komediografa, bláznivou situační komedii rozehráli s chutí, byť se známými režijní i herecké nezkušenosti. Délka kusu se natáhla přes míru a konec už trpěl únavou. Nicméně vůle vytvořit komplexní divadelní zážitek a energie snahy o moderní, nepsychologizující vedení herců i jevištní zkratku nakonec překonala nedostatky. Mnohé se ostatně dají v reprízách odstranit.

ÚTERÝ 24. 3.

Radost z doposud aktuálně interpretovaných a vkusně vypravených pohádek se vytratila s dopolední inscenací DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť **Princezna Bledule aneb Kašpárek se vrací**.

Text hry zdejšího učitele a literáta Jana Lišky (1890–1976) kompiluje motivy pohádky Karla Čapka s klasickými pohádkami, kde ospalému či jinak natvrdlému králi zlovolně radí jeho ministři a princeznu nakonec uzdraví prostý chasník. Text, který napsal pan učitel pro své žáky a opatřil ho archaicky veršovanými písňovými texty, je pro dnešní děti skoro nesrozumitelný, kostýmy postrádají výtvarnou kvalitu a celá věc tak působí jako zaprášená relikvie. Děti v zaplněném hledišti kulturního domu na jeviště pořádně nevidí a z pohádky jim zůstává k porozumění jen průhledné schéma, stokrát obehrané v televizi. Snad jen postava Kašpárka, rozsuzujícího znesvářené strany za pomoci podobenství, navazuje s dětmi kontakt. Přitom samo objevení textů učitele-humanisty Jana Lišky je svým způsobem cenná divadelní archeologie – ale jako divadlo pro děti pohádka neobstojí.

Odpolední **Chlap na roztrhání** Divadelního spolku Bezchibi z Brtnice rozmnožuje svůj repertoár francouzských „komedií dveří“ o další titul. Herci víceméně osvědčeným způsobem rozehrávají komedii nevěr a sňatkových spekulací, osvěžením je v ní postava „služky pro všechno“, která jediná nemá postranní úmysly a svou poctivou přímočarostí způsobí malíři, který si ji (vlastně nerad) najal, finanční i umělecký úspěch. Inscenace nic zvláštního nežadá po divácích ani sama po sobě, a tak zůstala celkem průměrným odpoledním zážitkem.

Večerní komedie **Tik Ťak** Kulturního spolku v Čestvicích od francouzského autora Laurenta Baffie přivedla na jeviště originální situaci a s ní i téma nejrůznějších neuróz, tiků, obsesí a syndromů. V čekárně u psychiatra se sejdou majitelé zmíněných civilizačních postižení obojího pohlaví, přičemž publikum si jejich tiky – ťaky dosyta užije. Herci své komické postavy charakterizují, ale nekarikují, inscenace je místy třeskutě humorná, přitom však stále drží étos potřeby vzájemné podpory a porozumění. Vztahy mezi postavami jsou neobehrané a přitom dobře odpozorované. Komedie ve svém vyznění předčila očekávání a ještě po svém konci doznívala v myslech publika.

STŘEDA 25. 3.

DS Jiří Poděbradský z Polné přivezl do Třeště vlastní inscenaci mimořádně populární hry Jiřího Havelky **Vlastníci**. Původní text na míru souboru upravili a sehráli vtipně s vědomím význa-

mového přesahu, který Havelkova komedie o jedné schůzi společnosti vlastníků bytových jednotek nabízí. Vyplnili večer vyrovnanou inscenací, kde úkoly herců odpovídají jejich hereckým i lidským zkušenostem, a prokázali, že už pár let stará a filmem s hereckými hvězdami proslavená komedie zůstává dobrým základem pro inteligentní interpretační divadlo.

ČTVRTEK 26. 3.

Dopolední pohádka DS Třešticí při Základní škole Třešť **O nezbedné princezně Ance** se hrála mimo soutěž, ale do programu zasáhla. Zařadila se bohužel nikoli vedle něžné kreativní inscenace třeštických seniorek, ale spíš po bok anachronicky inscenovaného textu Jana Lišky. Předloha, kterou si v ZŠ pro své hraní vytvořili, se opírá o *Nezbedné* pohádky Josefa Lada a dál je aktualizuje, v textu tedy anachronická není. Ale inscenačními postupy replikuje divadlo, jaké se pro děti s úspěchem hrát nedá, protože je strnulé a esteticky málo zajímavé. Velká schopnost kolektivní tvorby jevištní i pěvecky sborové by potřebovala jinou, méně školometskou metodu zkoušení a výraznější výtvarnou spolupráci. Kéž se to do budoucna podaří.

Slavný triptych aktovek Neila Simona **Apartmá v hotelu Plaza** představuje jemně psychologickou vztahovou komedii, napsanou pro brilantní herce. Takoví jako američtí profesionálové pochopitelně herci Divadelního spolku Jablonský z Jindřichova Hradce být nemohou, ale až překvapivě se jim daří poměrně už starou komedii oduševnit autenticitou svých osobností a drobnými inscenačními detaily a sehrát ji třeba s chybami (některé se dají odstranit) k potěšení publika.

výkony. Jen jeho konec poněkud padá.

Zmatkaři z Dobronína téhož večera doslova vlítli na jeviště s crazy komedií britského autora Donalda Churchilla **Slečna Flintová**. Děj se točí kolem daňového podvodu, v němž je fiktivní slečna Flintová bílým koněm. Hlavním tématem bláznivého kolotoče záměn a intrik je však lež a finta na bližní, jíž se dopouštějí všechny strany hry. Představení běží v docela závratném tempu, ve zručné režii a s dobrými hereckými

PÁTEK 27. 3.

Hildegarda v legiích spolku Hildegarda z Horního Bolíkova byla velkým překvapením přehlídky. Scénář hry rafinovaně spojuje fakta a realie o československých legiích v Rusku s fiktivní postavou Hildegardy Řeřichové, zakladatelky České ženské družiny. Přes postavy sirotek, které s sebou družina veze přes celou Sibiř, se na scénu dostávají malé děti, jejich přítomnost poskytuje pole pro jednotlivé epizody tažení a života družiny (děti mají školu, hrají divadlo, fasují jídlo, cvičí se v obraně). Mezi postavami se řeší, co může dělat ve válce žena. A končí návratem domů do Čech spolu se sirotky, o které bude u nás postaráno. Divadelní dílo vyniká přirozeným projevem dětí na scéně, dobře sborově zazpívanými písněmi, vtipnou scénografií a humorem. Jen dlouhé přestavby za zavřenou oponou prodlužují pauzy nad míru pochopení pro zvolený inscenační princip.

Program přehlídky uzavřel **Dotek mrtvého muže** Divadla A. D. Stonařov. Člen souboru Luděk Doležal se inspiroval přemírou detektivek a kriminálních seriálů, jimiž nás zaplavují všechny televizní kanály. Zpočátku obratně osnuje expozici klasické detektivky, dál se příběh odvíjí jako potrhlá detektivní operetka, v níž se využívá dobrých pěveckých schopností souboru. Rozluštění záhady strašlivého zápachu u dveří na půdu je komické. Autorskou hrou se stonařovský soubor pustil na dosud neznámé pole své činnosti. Zdánlivě mrtvého muže u vchodu na půdu si zahraje sám autor, který spolu se souborem přivedl na jeviště zábavnou hříčku.

Alena ZEMANČÍKOVÁ
předsedkyně lektorského sboru

Třeštské
Divadelní Jaro
20.–28. 3. 2026 KD Třešť
www.trestskedivadelnijaro.cz

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

HILDEGARDA V LEGIÍCH / Hildegarda, Horní Bolíkov

Musím v úvodu konstatovat, že tak trochu netradiční představení bylo pro mě, ale zároveň i pro mé kolegy, doslova divadelním zjevením. Soubor, který donedávna pracoval na textech pánů Svěráka a Smoljaka a uvedl na scénu několik jejich her o životě génia Járy Cimrmana (pouze v ženském obsazení), se rozhodl, že objeví další zajímavou postavu pro divadelní svět. Tentokrát ženu, a to Hildegardu Řeřichovou, která Cimrmanovi zdárně konkuruje.

Manželé Tunklovi, věrní historickým pokladům (působivý scénář), nás seznamují s životem a konáním československých legií v Rusku.

Soubor je složen z převážně mladých lidí a malých dětí, kteří dokážou být ve svých rolích bezprostřední a autentičtí. Jistá insitovost (*spontánnost, naivita apod. – pozn. redakce*) v představení má své kouzlo, a dokonce představení zdárně pomáhá. Takže ve výsledku nám nevdá časté zatahování opony spojené s přestavbou a neohrabanost divadelních prvků. Necháme se unášet vizuálními obrazy hodnými štětce naivního malíře. Jsme zasaženi hlubokou pokorou a čistotou sounáležitosti všech účinkujících na jevišti.

Ohlasy z foyer

- ★ Ty děti byly naprosto kouzelné.
- ★ Mě bavily ty písničky.
- ★ Suprový nápad s těmi granáty!
- ★ Návčik lodní bitvy jako hraní hry lodě – TOP!
- ★ Já jsem byla omráčena granátem...

Chválím, chválím... Elišku Tichou v roli Hildegardy a Natálku Burešovou v roli Margarity, chválím pěveckou složku, chválím autory předlohy a chválím sám sebe kvůli tomu, že prostě můžu chválit.

Ó pomni, člověče, jak je to prosté... Odcházet z divadla s lehkým úsměvem na rtech a s hlubokou vzpomínkou v srdci.

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

DOTEK MRTVÉHO MUŽE / Divadlo A. D. Stonařov

Dotek mrtvého muže aneb Kdo mu půjčil ten župan?

Inscenace Dotek mrtvého muže se parodicky vztahuje k přemíře detektivek a kriminálních seriálů, jimiž nás zaplavují všechny televizní kanály. Autorský text Ludka Doležala zpočátku obratně osnuje expozici klasické detektivky (na rozdíl od kriminálního příběhu se odehrává v interiéru), kdy se scházejí tři přítelkyně a sousedky, přičemž manžel jedné z nich je v lánách, druhá má právě novou nadějnou známou a třetí v domě zdědila byt po babičce a žije v něm sama.

Altánův výkřik

*I kdyby se vše zkazilo a přestalo platit,
objeví se stonařovští a budou pomáhat a chránit.*

u vchodu na půdu, kam jde věšet prádlo, leží (a páchne) mrtvý muž.

Dál se příběh odvíjí jako potrhá detektivní operetka, manžel – penzionovaný major kriminálky – se urychleně vrací z lázní, aby pomohl mladému poručíkovi, kterého vycvičil v kriminalistické práci a kterému chce usnadnit nástup pod novým šéfem. Nejmladší obyvatelka domu se po šoku z doteku mrtvého muže vzpamatovává v ložnici své sousedky (a manželky policejního majora), z níž ale záhadně zmizí. Horlivý strážník Šourek působí nevoli obyvatelk domu, které odmítá pustit k místu činu, komplikuje to požární hlásič z kuchyně, kde vzplanula utěrka, a přivolaná hasička se zbytečně dlouhou hadicí a mladý policejní poručík jsou z toho tumpachoví, zvlášť když se v uniformě dopraváka objeví strážníkovy dvojče.

Rozluštění nebudu prozrazovat, mohu snad jen říct, že nikdo není zatčen a dvě mladá srdce spočinou v souzvuku.

Slibně rozjetá komedie ve své druhé části vážne na textu, který sází na princip osvědčený u příběhů s Herculem Poirotem, kde shromážděné společnosti velký detektiv vše objasní. Text Ludka Doležala ale v závěru trpí nedostatkem dialogu, postavy na jevišti nemají co dělat a tíha rozuzlení spočívá výhradně na postavě majora, navrátivšího se z lázní (povšimněme si, že i velký Hercule bere do hry členy společnosti, nehledě na osvědčenou figuru „watsona“ snad všech velkých detektivů: tahle postava může klást otázky za diváky). Původ županu byl v diskusi s lektory objasněn.

Ohlasy z foyer

- ★ Na „stonařáky“ mi to přišlo jako slabší kousek.
- ★ Ta smradlavá kytky v kombinaci s tvarůžky byla geniální zápletka.
- ★ Jak zpívali dámy s mladým detektivem – klobouk dolů za to, že ten kluk zvládl zpívat něco jiného než dámy.

neznámé pole své činnosti. Vlastní hra se píše „na herce“, nehledá se obsazení, ale píše se pro soubor. Soubor tím ale přebírá spoluzodpovědnost i za text hry, za položení otázek po logice vyprávění během zkoušek a za nalezení herecké akce nad textem i vedle něj.

Zdánlivě mrtvého muže u vchodu na půdu si zahraje sám autor, jehož živost je však bohatě potvrzena dramatickým nadáním, které přivedlo na jeviště zábavnou hříčku.

Autorský přístup je v amatérském divadle cennou devizou a stonařovský soubor se inscenací Dotek mrtvého muže pustil na dosud

OKEM pořadatele:

JARO, KTERÉ STÁLO ZA TO!

Naše přehlídka se během let stala pevným pilířem kulturního života ve městě. Je to živý organismus složený z mnoha drobných součástí, které do sebe musí zapadnout, aby vše fungovalo hladce, klidně a bez zadrhnutí. Každý má své místo a svou roli – a pro nás, kteří nestojíme na jevišti, už dávno nejde jen o práci, ale o srdeční záležitost.

Kulturní dům nás každý rok v pátek pohltí a na devět dnů se stává naším světem. Čas tu plyne jinak. Prostorem proudí energie, smích i očekávání, mísí se dětské i dospělé publikum, domácí diváci i ti přespolní, a spolu s nimi desítky ochotníků z různých koutů naší země. Nehraje se tu jen divadlo – sdílí se příběhy, vznikají nové zážitky a vedou se nekonečné rozhovory o tom, co jsme právě viděli a prožili.

Za oponou běží každodenní kolotoč drobných, ale důležitých činností – uklízí se, chystá zázemí, doplňuje občerstvení. To vše proto, abyste se u nás cítili dobře, mohli na chvíli zpomalit a nechat se unést divadelním kouzlem.

Během letošního 63. ročníku jste měli možnost zhlédnout osmnáct představení, která přinesla pestrou škálu emocí, žánrů i divadelních přístupů. Na naše jeviště zavítaly soubory, které u nás vystoupily poprvé, ale i ty, které se sem vrací téměř jako domů. A právě to nás těší nejvíc – že se sem rádi vracíte, ať už jako účinkující, nebo jako diváci. Za ta léta tu vznikla mnohá přátelství a každé další setkání je jejich krásným pokračováním.

Velkou radost nám udělala také návštěva paní Vladky Kodouskové, předsedkyně Svazu českých divadelních ochotníků, a paní Svatavy Hejralové, ředitelky národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim.

Zvláštní poděkování patří všem, kteří se na hladkém průběhu festivalu podíleli. Mým kolegům za jejich nasazení a klidnou spolupráci po celých devět dní, třeštským ochotníkům za pomoc s organizací, členům DS Karla Čapka Třešť za přípravu úvodního i závěrečného večera, lektorskému sboru, Martinu Čápovi za krásnou fotoreportáž, Zuzce a Terce za úsměvy za barovým pultem – a všem ostatním, kteří přiložili ruku k dílu. I díky vám vše běželo tak, jak mělo.

Velké poděkování patří také Kraji Vysočina a všem sponzorům za finanční podporu.

Pro letošní rok se s vámi loučíme. Těší mě, že jste odcházeli spokojeni a s úsměvem a že všechno proběhlo tak, jak jsme si přáli. Děkujeme, že jste byli u toho s námi – a už teď se těšíme na další setkání 12. března 2027.

**Za celý tým Romana ŠTASTNÁ
odbor kultury a propagace
Městského úřadu Třešť**

Divácká anketa: představení pro dospělé

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	České nebe	137	18	0
2	Slečna Flintová	136	19	0
3	Kola vášně	37	19	2
4	Dotek mrtvého muže	116	43	3
5	Tik Ťak	124	13	7
6	Chlap na roztrhání	87	16	7
7	Romeo, Julie a tma	56	3	0
8	Nejstarší řemeslo	75	29	1
9	Vlastníci	52	15	3
10	Dokonalá svatba	63	9	2
11	Skupinová nostalgie	65	16	2
12	Apartment v hotelu Plaza	23	3	1
13	Pastýřka putující k dubnu	9	7	2

Divácká anketa: představení pro děti

pořadí	hra	výborné	průměrné	podprůměrné
1	Princezna Bledule aneb Kašpádek se vrací	115	1	0
2	Měla babka čtyři jabka	76	3	4
3	O pekelném křišťálu	47	7	0
4	Hildegarda v legiích	16	9	1

Návštěvnost TDJ 2026

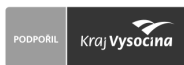
pořadí	hra	návštěvnost
1	Dotek mrtvého muže	227
2	Slečna Flintová	212
3	České nebe	209
4	Tik Ťak	187
5	O nezbedné princezně Ance	183
6	Nejstarší řemeslo	153
7	Princezna Bledule aneb Kašpádek se vrací	126
8	Chlap na roztrhání	123
9	Skupinová nostalgie	120
10	Dokonalá svatba	101
11	Měla babka čtyři jabka	93
12	Vlastníci	86
13	Romeo, Julie a tma	78
14	O pekelném křišťálu	62
15	Kola vášně	58
16	Apartment v hotelu Plaza	38
17	Pastýřka putující k dubnu	30
18	Hildegarda v legiích	29
Celkem		2115

Pozn.: Výsledné pořadí v divácké anketě bere v potaz i počet návštěvníků představení, viz následující tabulka.

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2026

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redakce a tisk:** TIC Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, město Třešť a Martin Čáp